

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Præter assistentiam quemnam ritum debeat observare Parochus? parag.
4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

à G. Hurt. lege nova (inquit Hurt. s) imponitur mitior pœna, quam erat imposita lege antiquiore, cessat antiqua, undè tacitè à nova lege videtur auferri.

§. IV.

Præter assentiam, quomodo ritum debeat observare Parochus?

Quibus verbis utetur?

1. **E**A servare debere, quæ Tridentinum *b Trid. ses. 24. c. 1. de res. matr.* loc. b cit. præscribit: præscripsit autem Primò in hunc modum. Parochus viro, & muliere interrogatis, & eorum mutuo consensu intellecto, vel dicat, *Ego vos in Matrimonium conjungo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*, vel aliis utatur verbis, juxta receptum cujuscuque Provinciae ritum.

2. Ubi nota Primò, sensum illius (*conjungo vos*) esse, Declaro, seu approbo conjugalem vestram conjunctionem; nam cæterum contractus Matrimonialis fit per verba ipsorum conjugum; undè constat, hæc Parochi verba non esse, neque de essentia, neque de ulla ratione Matrimonii.

3. Nota Secundò, hæc verba debere à Parocho profertur; etiamsi per Interpretem, modo superius dicto, consensum conjugum exceperit; neque enim necesse est, ut conjuges ea intelligant, sicuti, nec necesse est, ut pœnitens qui confitetur per similem interpretem, intelligat Idioma Confessarii ipsum absolventis.

4. Nota Tertio, Si hæc verba non profertur Parochus, quamvis peccet, quia contra præscriptum Tridentini agit, non tamen, ut ego cum aliis censeo, peccabit, nisi venialiter, quia hæc non videtur esse res gravis. Putat tamen esse mortale Aversa, d aitque, ita sentire communiter alios. Mihi certè incredibile apparet silentium horum verborum grave quid esse, & Parocho in rebus Sacramento Matrimonii necessariis non deficienti, damnationem æternam asserere.

Quam interrogationem faciet Parochus?

5. Nota Quarto, illud (interrogantis, &c.) interrogari enim (& quidem ritè prius

vir, deindè mulier) debebunt, non de impedimentis, an fortè aliquo laborent; id enim tunc non est expediens, & jam, si aliquo laboraverant, supponitur circa illud fuisse dispensatum, sed solum de mutuo consensu ab ipsis exhibendo. Hanc tamen interrogationem omittit, propter similem rationem, quam modo diximus, non puto fore mortale. Immo, si ex se Sponsi non interrogati consensum præbeant, non esset à Parocho addenda, e quia tunc otiosa foret interrogatio.

Quam Notationem?

6. Jam verò præscribit Secundò, ibidem Concilium, ut habeat Parochus librum, in quo conjugum, & Testium nomina, diemque, & locum contracti Matrimonii describat, quem diligenter apud se custodiat.

7. Nota, hoc grave quid esse, cum requiratur, ut constet in Ecclesia de Matrimonio contractis, ac propterea peccari f mortaliter à Parochis, si id ipsi non servant.

Consuetudines servet Parochus, & ad Communionem Sponsos adhortetur.

8. Tertio, ibidem Concilium confirmat alias consuetudines, si quæ sunt in Provincia, juxta quas cum laude, id est, piè, ac Religiosè administrari fortè soleat hoc Sacramentum, hortaturque, ut Sponsi antequam contrahant Matrimonium ritè confessi Sacra Eucharistia reficiantur.

Exquirat à Sponsis Notitiam rerum Fidei.

9. Hactenus ex Tridentino, sequuntur quædam pertinentia ad ritum, de quo agimus. Primum est, ut Parochus advertat, an sciant conjuges rudimenta Fidei, quod si nesciant, non possent ex rigore expelli à Matrimonio celebrando, quia nihil de hoc Concilio, vel Sacri Canones decernunt. Immo, nec Episcopum posse præcipere, ut hi ignorantibus arceantur, putant nonnulli, quia (ajunt) sic conderet novum impedimentum dirimens, ad quod, ut modo diximus, non se extendit potestas Papa inferioris. Verum contra est, quia hoc non est ponere novum impedimentum, sed differre Matrimonium pro

tempore opportuniore, & ad Parochum pertinere uti aptis remediis pro instructione suorum. Differat igitur cum prudentia, nam omnino expellere integrum ei non est.

In Ecclesia assistat Matrimonii Parochus.

II. Secundum, ut in tali loco, hoc est in Ecclesia celebretur regulariter Matrimonium, & non alibi. Quare prudenter in Paronimitana & Diocesis Synodo anni 1652. sic præscribitur. *Nullo autem in loco, nisi in Ecclesia, qua propria Sacramentorum domus, est, Sponfos (Parochus) jungat, nisi iustam ob causam nobis (Hoc, est Archiepiscopo) probatam.*

Quocumque tempore assistat.

III. Tertium denique est, videre, an tali solum tempore matrimonia sint celebranda? Verum nihil de hoc Sacri Canones, vel Concilia. Quare possunt quocumque tempore mane, Vespere, die Festivo, Feriato, &c. Nam, quando in Sacris Canonibus prohibentur Nuptiæ in Quadragesima, vel Adventu, id non intelligitur de ipso Matrimonii contractu, sed de solennitatibus Benedictionis, & Traductionis, quæ fieri solent post Matrimonium contractum, ut omnibus est compertum, & nos infra explicabimus.

§. V.

Quis Parochus?

I. Proprius debet esse Parochus, qui assistere debet illis, qui in Matrimonio sunt copulandi.

Quare I. Summus Pontifex pro toto Orbe.

II. Archiepiscopus pro suis, & in decursu visitationis pro ovibus sui suffraganei, vel quando ad eum fuit appellatum, & sententia data transit in rem iudicatam, vel elapsum est decennium appellationis.

III. Episcopus pro sua Diocesi.

IV. Abbates nulli Episcopo subiecti pro suis, in quos habent jurisdictionem Episcopalem (non tamen, qui Abbatiam illam *Tamburinus de Sacramentis.*

habent in commendam, de qua quaestione vide Dian. b)

V. Capitulum Sede Vacante item pro suis. *b Dian. p. 11. Tr. 3. ref. 35.*

VI. Legatus à latere pro suæ legationis Provincia.

VII. Cardinales pro suo titulo; Hi omnes & possunt Matrimonii legitime assistere, quia omnes sunt Ordinarii, & Pastores respectivè ad prædictos, *c Pont. l. 5. cap. 10. Sanc. l. 3. mat. d. 28.*

Idem possunt Vicarii Generales ipsorum, ex vi d Vicariatus, Idem Viceparochi, id est ii, quibus legitime Parochiæ cura plenè mandatur, quamvis enim, non sint proprietarii Parochi, sed delegati, verè tamen pro eo tempore Parochi sunt, & Pastores. Hæc e fuisse docent plures contra alios in aliquo discrepantes. *Ep passim: d Sanc. l. 3. mat. d. 7. nu. 10. c Sanc. l. 3. mat. d. 29. nu. 18. Castr. d. 2. de spons. p. 13. §. 11. nu. 2. G. Hurt. d. 5. mat. diff. 9. Coninck. d. 27 à du. 2 Pont. l. 5. c. 11 Perez de mat. d. 41. sec. 1. f Ap. Dian. p. 11. tr. 3. ref. 33. V. Et tandè. Vido Etiã ib. Tr. 5. Ref. 10.*

2. Rursus. Parochus non Sacerdos. Parochus excommunicatus, etiam si nominatim sit denunciatus, atque adeo vitandus, suspensus, irregularis, interdictus, Parochus putatus communiter talis ob titulum coloratum (Idem de Episcopo, Archiepiscopo, &c.) immò etiam cum solo communi errore, licet sine titulo, quando dicitur Parochus intrusus, validè assistunt, ut item validè dant licentiam Sacerdoti, ut assistat; quia hujusmodi assistentia, assistendique licentia non sunt actus Jurisdictionis, à cujus usu excommunicatus, prædictique privantur. Ita Doctores f citati contra alios. *f Ap. Dian. p. 11. tr. 3. ref. 33. V. Et tandè. Vido Etiã ib. Tr. 5. Ref. 10.*

Validè, dixi, nam, an licitè, dicam in Tr. de g Excommunicatione. *g In Tr. de Exe. c. 8. §. 1.*

Quis ex licentia Parochi.

3. Præterea Parochus, vel ii, quos modo recensuimus, possunt hanc licentiam assistendi delegare alteri: sed certè solum ei, qui sit Sacerdos (non requiritur autem, ut sit approbatus ab Ordinario) clare enim Tridentinum h requirit Sacerdotem, & nil præterea. *h Trid. ses. 24. c. 1. de ref. matr.*

Licentia autem hæc, vel scripto, vel voce delegari à prædictis potest, vel particulariter ad hoc certum Matrimonium, vel generaliter ad matrimonia quæcunque.

4. Si detur alicui Sacerdoti licentia absolute ad omnia Sacramenta administranda, *LII dari*

e Sanc. l. 3. nu. 10. d. 7. nu. 10.

f Ap. Dian. p. 11. tr. 3.